

ALTIN ARILAR

Bir zamanlar, tüm zamanlarını define aramakla geçiren iki kişi varmış. Bir gün yine define ararlarken açık işaretlere rastlamışlar. Definenin yerini tespit edip kazmaya başlamışlar. Onlar kazarken, yerin derinliklerinden arı vızıltıları geliyormuş; fakat defineciler duruma pek anlam verememişler.

Kazmaya devam etmişler. Sonunda, altınların saklanmış olduğu sandığa varmışlar.

Sandığın kapısını açar açmaz binlerce arı bunlara saldırmaya başlamış. Can havliyle kendilerini korumak için arılara vurmaya başlamışlar. Derken arıların tamamı uçup gitmiş. Defineciler üzerindeki şoku atlatıp da kendilerine geldiklerinde yerdeki altınları görmüşler. Meğer can havliyle vurdukları tüm arılar altın olup düşmüş yere.

Defineciler, geriye kalan arıların izini sürmüş ve bir mağaraya girdiklerine karar vermişler.

Mağaraya girdiklerinde, kendilerini yarı arı yarı insan arı kraliçesi karşılamış. Definecileri ne kadar uyardıysa da lafını dinletememiş. Arılara emir vermiş ve tüm arılar bu adamlara saldırarak onları sokmuşlar. Bu iki adam, hala Malatya'daki bir mağarada heykel suretinde bulunmaktadır.

EFSANE ÖRNEKLERİ

Üç Göze Efsanesi

Bundan yüzyıllarca evvel, Adıyaman'ın Çelikhan ilçesinde yaşayan iki aile, o bölgenin tek su kaynağı olan Gürüce su kaynağı üzerine tartışırlar. Bu su artık çiftçilere yetersiz geldiği için, bostan sulamada kimin hangi sırayla suyu kullanacağına bir türlü karar veremezler.

Mesele, kısa sürede iyice kızışır ve taraflar artık kan dökmeye karar verirler. Bir gün bu iki aile ölümü göze alır ve şöyle derler: "Yarın gelip bu su başında çarpışacağız. Kim ki hayatta kalırsa, o suyu artık onlar kullanacaktır." Ertesi gün karar verdikleri gibi suyun başına silahları, bıçakları ile giderler. Ancak oraya gittiklerinde hepsinin ağzı açık kalır. Zira Gürüce su kaynağının suyu o kadar çok artmıştır ki tüm ilçeye yetecektir. İşin enteresan kısmı ise şudur: Kocaman bir kaya parçası, bu su kaynağının tam ortasında durmakta ve suyu üç eşit parçaya bölmektedir. Bir parçası birinci ailenin topraklarına doğru, ikinci parçası diğer ailenin topraklarına doğru, bir parçası da ortaya doğru akmaktadır. Böylece hem bu iki ailenin isteği gerçekleşmiş, hem de civardaki diğer çiftçilerin su ihtiyacı giderilmiştir. Bu olayın, Allah'ın bir lütfu olduklarını düşünmüş ve çarpışmaktan da vazgeçmişlerdir. Barışıp, bundan sonraki yıllarda da mutlu mesut yaşamışlardır.

Bugün hala Gürüce suyu buz gibi ve tüm bereketiyle akmaya devam etmekte, Çelikhanlı çiftçilere can suyu olmaya devam etmektedir.